

הכסאות שהתמוססו
 רביע (סגן, בבליס), מרכזי איש-שלום (ראשי-העיר, מפא"י) משה גבירצמן (סגן, דתיים-לאומיים),
 לקת: חיים מרינוב (סגן, מפא"י), ראובן
 השבוע, אחרי פסקי-הדין. הקואליציה המסור

התנים רבים רואים את כלותיהם, חר
 דש אחרי הנשואין, באור אחר מאשר
 חודש לפני הנשואין. הבוחר הישראלי נמצא
 לא פעם באותו מצב: חודש אחרי הבחירות
 הוא מסתכל על נבחריו באור אחר מאשר
 חודש לפני כן. אך כמו אצל החתנים, זה
 כבר מאוחר מדי.
 הנבחרים, הרוכבים על מיטב האידיאלים
 ערב הקלפי, רגילים להתפרק מן ההילה
 המיוותרת כבר למחרת היום. נדמה להם כי
 עומדות לפניהם ארבע שנים ארוכות, בהן
 לא יודקקו לחסדי הבוחר. על כן הם מרשים
 לעצמם לנהל בפרהסיה את הקנוניות המכור
 ערות ביותר, לפעול בניגוד חותך להבטחור
 היהם, להתקשר ללא בושח עם אותן המפ
 לגות שאך זה אמתול הכריוז עליהן כעל
 עוכרי האומה. חשבונם: עד לבחירות הבאות

בית-המשפט ביטל בחירות ופחד נפל על העסקנים

ההצהרות האלה — ביניהן הצהרות חתומות
 בטביעת-אצבע — חיפשו מקייטין, שהיה סגן
 ראש-עיריית רחובות במועצה הקודמת, עורך
 דין שיסכים לקבל את המשפט. הוא פנה
 לישראל ליון, מועמד הפרוגרסיבים בר
 חובות. המפלגה הפרוגרסיבית היפנתה אותו
 אל עורך-הדין אברהם תורי (50), שהסכים
 לנהל את המשפט בלי שכו.

★★★

העיוור הצביע ב'

מן הרגע בו הסכים תורי לקבל את
 המשפט לידיו, הפך משרדו למחסן ספ
 רייחוק. הוא חיטט בכל פסקי-הדין על
 ריעורי בחירות, עיקם אחרי שני ימי חיפוי

השופט
 מרים בן-פורת, כוכ
 בת משפטי הש.ב.,
 שהנזיחה מכה על ראשי מפא"י בירושלים.

יישכה הכל ואפשר יהיה לערוך את אותה
 ההצגה מחדש.
 מה היה קורה אילו ניתן לפתע לבוחר
 להצביע מחדש, חודש אחרי הבחירות, כשאך
 זה עתה נגמר המתזה המביש?
 השבוע החליטו שופטי ישראל לתת ל
 בוחר הזדמנות כזאת בשלושה מקומות
 בארץ — ברחובות, בירושלים ובבית-דגון.
 הם גזמו לתדהמה בחוגי העסקנים — חד
 המה שהיתה משותפת לעסקני כל המפלגות,
 בלי הבדל השקפה, עדה ומין.

★★★

קומוניסטי רגני ברחובות

החלטה הראשונה שעלתה על שר
 ה טון היתה ברחובות. השופט המחוזי
 יוסף לאם, איש הכדורגל, החליט לבעוט
 את הכדור ישר לשער העירייה החדשה. הוא
 ביטל את הבחירות, בקבלו את הטענה שניתן
 שרוח לבוחרים.

היתה זאת תוצאה של מלאכה דרמטית,
 שהצריכה שעות רבות. על תחילתה סיפר
 השבוע משה מקייטין, מועמד הרשימה התי
 מנית בבחירות לעיריית רחובות (ולכנסת),
 שרשימתו אספה בעיר הדרומית רק 250
 קולות — פחות ממחצית הקולות הדרושים
 לבחירתה.

„זה היה בערב כשישבנו לספור את ה
 קולות. אני ישבתי מול נציג מפ"ם ולידי
 מרכזי בן-יצחק, נציג החזית הדתית.
 ראיתי פתאום שהדתיים מקבלים המון קו
 לות. בעיקר קיבלו הרבה קולות בקלפיות ה
 מעברה, שמספריהן היו 6, 7, 23, 24, 25
 ו-28. זה נראה לי חשוד. אמרתי לנציג
 מפ"ם: מה דעתך?

נציג מפ"ם לא התבייש ואמר בגלוי לבך
 יצחק הדתי:
 „אהה, מזורים, כסף שילמתם!
 לא! הם הצביעו בעדנו כי סבלו, ענה
 בן-יצחק.
 נכון. אתם ישרים! אבל אני אחקור,
 סיימתי את השיחה.”

מקייטין הנמרץ הלך עם ידידו כסופי-ה
 שיער, יהודה עייני, אל המעבדה השניים
 נכנסו לצריפה של מרים עזרא, התכבדו
 בקפה תורכי.

במדינה

עסקים

המספרים האבודים

רק למעטים מאורחי המדינה אין בבית
 אגרות-מלחה ממשלתיות. רבים מהם קנו
 אותן מבלי שהתכחזו לכך. הם פשוט לא
 יכלו לעמוד בפני טרדנותם של הסוכנים
 המנוסים, העדיפו להיכנע ולקנות. לרוב הם
 גם לא טרחו לבדוק אם זכו. הם סמכו על
 דברתם של הסוכנים, שהבטיחו למהר ולהר
 דיע מיד כשיזכו בהגרלה. השבוע הגיש
 אחד הקונים הללו תלונה פלילית נגד ה
 חברה שאצלה רכש אגרותיו. לא רק שה
 חברה לא הודיעה לו כי שתייב מאגרותיו
 זכו, היא אף פתחה לעצמה את הכסף.

תחילתה של העסקה היתה מבוססת ודקה
 על אמון מלא. דוד ארוז, בעל חנות חשמל
 בחיפה, נכנע לסוכן שכן וקנה חמש אגרות.
 ארוז, יוצא גרמניה, האמין בכל דבר שגוף
 ממשלתי או ציבורי עומד מאחוריו. הוא
 שילם לירה אחת בכל חודש עבור כל אגרת,
 השאיר את האגרות בידי הסוכן עד לגמר
 התשלומים.

הסוכן לא הסתפק ברכישה הקטנה שלו,
 השפיע עליו לרכוש עוד ועוד אגרות. הוא
 גם הביא תגבורת מהמשרד בתל-אביב, סוכן
 מנוסה, שיחד אתו הצליח למכור לארוז לא
 פחות מ-150 אגרות. עם מספר כזה אתה
 מוכרח לזכות! אמרו לו השניים.

קנס או צדקה? אולם ארוז לא זכה.
 הוא נאלץ לקחת הלאות, כדי לעמוד ב
 תשלומים החודשיים הגדולים. באחת ההר
 דמויות, כשבדק את רשימות המספרים
 שבידיו עם אלה שהיו בידי הסוכן, הבחין
 שכמה מספרים ברשימת הסוכנים שוננו. הוא
 פנה לחברת גלובוס המפיצה, ביקש לנתק
 כל מגע, לקבל את כספו בחזרה.

החברה ענתה בשלילה מוחלטת. שני הצ
 דדים הגיעו לבוררות בפני בצלאל טאומן,
 פקיד האוצר שמונה במיוחד לענינים כאלה.
 הוא פסק שהחברה תקבל בחזרה 50 אגרות,
 ארוז ישלם את הסכום החסר לרכישת
 ה-100 הנותרות.

כעבור שבועות אחדים הוא הוזמן למש
 רדי החברה בתל-אביב. בו במקום שילם
 את חובו, קיבל מידי המנהל חבילת אגרות.
 הוא עמד כבר לצאת, כשפתאום נזכר במה
 שקרא באותו זמן בעתונים על תעלוליהם
 של סוכני האגרות. הוא השחזר את מספרי
 האגרות לרשימה שבידיו, הופתע למצוא
 ששני מספרים לא הופיעו בין האגרות.
 לעומתם הופיעה שם אגרת כפולה. „המספ
 רים אבדו!” הסביר לו המנהל. גיאורג
 סרבש.

כשחזר לחיפה כתב ארוז לבנק ישראל,
 ביקש לברר את גורל האגרות. התשובה לא
 הפתיעה אותו. „הן נפדו,” כתב לו הבנק.
 „אחת ב-30 לירות והשניה ב-100.” עוד
 באותו יום הלך למשטרה, הגיש תלונה על
 רמאות.

הגיב גיאורג סרבש מנהל גלובוס: „פי
 דינו את הכסף, כי זו זכותנו לפי החוזה,
 אם הקונה לא היה בסדר בתשלומים. אנחנו
 יכולים להיות רכים או קשים. במקרה זה
 היינו קשים. אני משוכנע שאנחנו צודקים.
 אם החוק קובע אחרת, אני מוכן לתרום
 סכום כפול למוסד צדקה.”

השבוע הועבר הטיפול בתלונה למשטרת
 תל-אביב. היא תקבע אם אמנם יוגש משפט,
 בו יסתבר אם תתרום חברת גלובוס את
 הכסף לצדקה, או תשלם אותו כקנס ופי
 צויים בבית-המשפט.

נוער

„אל תשלים יותר!”

העתונות עמדה במצב הכן. כתבי החוק
 נזעקו אף הם. עיני כולם היו נשואות
 אל בית-דקה ערבי לא גדול, בכפר טייבה
 שבמשולש, שם עמד גבר צעיר (24), נמוך-
 קומה ועגלגל פנים, להכריז מלחמה על
 האויב מספר אחד של הגברים המוסלמים
 בישראל: מחיר האשה.

עבד אל-סאלם יוסף שייך עלי, מקדש ה
 מלחמה בגובה המורה המשולם לאבות ה
 ללות המוסלמיות בישראל, החל את הקר
 ייה הציבורית שלו כמרכז המחלקה הער
 בית במפלגה הפרוגרסיבית. לאחר הבחירות
 מצא לו יעד חדש לפעולה: הקמת תנועת
 הלוחמים בגובה המורה. היה לו על מה
 להסתמך במבצע זה. שבועות אחדים קודם
 לכן קבע הקדי של עכו, אחד משלושת
 (המשך בעמוד 11)

• שני האקרים: ביפו ובטייבה.

תהיי יפה
 במוני...!

עודת השפתון החדש

“KISSING FIRE”

יופי לווהט לשפתך

יציב בנשיקה!

לבחירתך:

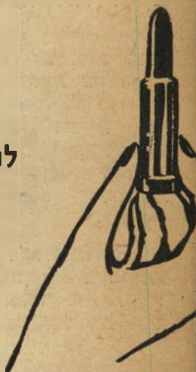
Regular
 Kissing Fire

...ולזאת:

לכה לצפרנים

בגוונים

מתאימים!

Helene Curtis

שבוע קבלת
 יכות, „העולם הזה”

ממשרדי העולם הזה, תל-אביב רחוב
 סקסון 8, מתקבלים גליונות העולם
 מכל השנים, לכריכת כרכים שנתיים.

מחיר הכריכה הוא 3.50 ל"י, אותן
 בקשים הקוראים לשלם עם מסירת
 ך לכריכה. ארכיון העולם הזה מוכן
 שלים כל גליון חסר, במחיר 600
 טה הגליון.

קוראים מחוץ לתל-אביב יכולים לש
 את כרכיה בדאר בתוספת המחאת
 על סך 3.75 ל"י, שתכסה את דמי
 שלוח חזרה ואת דמי הכריכה.

מועד מסירת הכרכים הוא ביום שני
 ישי שבוע, בין השעות עשר עד
 ת לפני הצהריים וממש עד שבע אחר
 הריים.

שה
 תסט
 תקבל פרס